

Liet piraat

*Was op,
piraatindianen!*

Steven wipt overeind van zijn houten zitbankje. Zijn handen
bibberen zo hevig dat hij zijn vislijn in het water laat vallen.
O nee! Hun laatste broodkruimel naar de haaien!
Ook Piet en Stien hebben het geluid gehoord.
Holderdebolder lopen ze naar de kombuis.
Is er een beer aan boord geklommen? vraagt Piet zich af.

Piet neemt zijn zwaard in de hand.
Samen met Stien duwt hij de deur van de kombuis open.
Berend kijkt hen verontschuldigend aan.
Hij wijst naar zijn hongerige buik.
'Pardon, Berends buikje gromt een beetje.'
'Ik houd niet van grommende buiken,' bromt Stien.

Tien dagen. Zo lang al hebben Piet Piraat en zijn maatjes niets te eten. Berend wil heel graag lekkere pap of soep klaarmaken. Maar hij kan niet.

De kasten in de kombuis zijn even leeg als de buiken van de piraten. Het enige voedsel aan boord is een broodkruimel.

Piet heeft beslist om die kruimel te gebruiken als aas bij het vissen.

Met die ene broodkruimel aan de haak van zijn vislijn zit Steven nu al tien dagen te vissen op het dek. Hij heeft drie paar sokken, twee piratenhoeden en zelfs een vreemde, geelblauwe pluim opgevist. Maar geen enkele vis. Zelfs geen petieterig klein garnaaltje!

Als troost heeft Steven de prachtige veer op zijn muts gestoken. Hij lijkt wel een beetje op een indiaan, vindt hij zelf.

Opeens weerklinkt er een afgrijselijk geluid uit de kombuis.

GRRROOOIIIMMMGGG...

